

ПРОЕКТ

вноситься народними депутатами України

І.С. Кривошеєв

А.В. Жупанин

О.І. Шипайло

Ю.Ю. Овчинникова

О.В. Вінтоняк

Д.А. Володіна

О.В. Маріковський

О.М. Юрченко

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про обмеження обігу пластикових пакетів на території України»

Цей Закон визначає правові та організаційні засади обігу пластикових пакетів, врегульовує відносини, що виникають під час розповсюдження пластикових пакетів на території України.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

біорозкладний пластиковий пакет – пластиковий пакет, що розкладається за участі мікроорганізмів на елементи природного походження та відповідає критеріям, встановленим національним стандартом ДСТУ EN 13432:2015 (EN 13432:2000, IDT) «Пакування. Вимоги до упаковки, утилізованої способом компостування і біодеградації. Тестові схеми та критерії оцінювання для остаточного прийняття упаковки.»;

легкі пластикові пакети – пластикові пакети з товщиною стінки від 15 до 50 мікрометрів;

маркування – інформація про пластиковий пакет, усі слова, описи, знаки, зображення чи символи, що розміщені на такому пакеті; **надлегкі пластикові пакети** – пластикові пакети з товщиною стінки до 15 мікрометрів;

об'єкт роздрібної торгівлі – магазин, павільйон, кіоск, ятка, палатка, інша мала архітектурна форма, яка розташована в окремому приміщенні, але не має вбудованого торговельного залу для покупців, намет, лоток, прилавок, рундук, склад товарний, крамниця-склад, магазин-склад, автомагазин, розвозка, інший вид пересувної торговельної мережі та інший вид торговельної точки у відведеному для діяльності у сфері роздрібної торгівлі місці;

об'єкт ресторанного господарства – точка, підрозділ суб'єкта господарювання, розміщений в окремому приміщенні або будівлі, що

обладнаний для торгівлі продукцією власного виготовлення та купованими товарами, а також для їх споживання на місці;

оксорозкладні домішки – добавки-каталізатори на основі металів, які додаються до пластикових пакетів для прискорення їхнього розкладання під дією кисню та ультрафіолету на окремі дрібні фрагменти (мікропластик);

оксорозкладні (оксобіорозкладні) пластикові пакети – пластикові пакети, склад яких становить поліетилен та оксорозкладні домішки;

пластиковий пакет – виготовлена з пластику тара у формі рукава, з дном та відкритою горловиною, з ручками або без ручок, що призначена переважно для пакування та (або) транспортування товарів та продукції кінцевими споживачами;

пластик – термопластичний полімер етилену, що використовується як єдиний або основний структурний компонент пакетів;

розповсюдження пластикових пакетів – платне або безоплатне надання пластикових пакетів споживачам у об'єктах роздрібної торгівлі та ресторанного господарства.

2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значеннях, наведених у Цивільному кодексі України, Податковому кодексі України, Законі України «Про захист прав споживачів» та інших законах України.

Стаття 2. Заборона розповсюдження пластикових пакетів

1. Забороняється розповсюдження у об'єктах роздрібної торгівлі та об'єктах ресторанного господарства:

а) надлегких пластикових пакетів;

б) легких пластикових пакетів;

в) оксорозкладних (оксобіорозкладних) пластикових пакетів.

2. Встановлена пунктами а) та б) частини першої цієї статті заборона не поширюється на біорозкладні пластикові пакети.

3. Встановлена пунктом а) частини першої цієї статті заборона не поширюється на надлегкі пластикові пакети шириною до 225 мм (без бокових складок), глибиною до 345 мм (з урахуванням бокових складок), довжиною до 450 мм (з урахуванням ручок), призначені для пакування та (або) транспортування свіжої риби і м'яса та продуктів з них, а також сипучих продуктів, льоду, які розповсюджуються у об'єктах роздрібної торгівлі в якості первинної упаковки.

4. Працівникам об'єктів роздрібної торгівлі та об'єктів ресторанного господарства забороняється будь-яким чином схиляти споживачів до придбання пластикових пакетів.

5. Пластикові пакети, що не відповідають встановленим цим Законом вимогам, підлягають утилізації за рахунок суб'єкта господарювання, який здійснив закупівлю таких пакетів.

Стаття 3. Вимоги до біорозкладних пакетів та їх маркування

1. Придатність пластикових пакетів до біорозкладу визначається у відповідності до національних стандартів ДСТУ EN 13432:2015 (EN 13432:2000, IDT) «Пакування. Вимоги до упаковки, утилізованої способом компостування і біодеградації. Тестові схеми та критерії оцінювання для остаточного прийняття упаковки.» та ДСТУ EN 14995:2018 (EN 14995:2006, IDT) «Пластмаси. Оцінювання здатності до біохімічного розпаду. Порядок випробування та технічні умови.».

2. На пластикові пакети, що відповідають встановленим національним стандартом ДСТУ EN 13432:2015 вимогам до біорозкладних пластикових пакетів, наноситься відповідне маркування. **Такому маркуванню підлягає кожен окремий пластиковий пакет.**

3. Правила маркування біорозкладних пластикових пакетів встановлюються відповідним технічним регламентом, що затверджується постановою Кабінету Міністрів України.

Стаття 4. Контроль за дотриманням законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів

1. Контроль за дотриманням законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів кінцевим споживачам через роздрібні торгівельні мережі та мережі ресторанного господарства здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

2. На вимогу органу державної влади, на який згідно з законом покладено контроль за дотриманням вимог законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів, суб'єкти господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, зобов'язані надавати документи, усні та/або письмові пояснення, а також іншу інформацію, необхідну для здійснення ним повноважень щодо контролю.

3. Крім того, відповідний орган державної влади має право:

- а) вимагати від суб'єктів господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, усунення виявлених порушень вимог законодавства;
- б) вимагати від суб'єктів господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, припинення дій, що перешкоджають здійсненню державного контролю;

- в) надавати (надсилати) суб'єктам господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, обов'язкові для виконання приписи про усунення порушень.

4. Орган державної влади, на який згідно з законом покладено контроль за дотриманням вимог законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів, зобов'язаний повідомляти суб'єктам господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, про розгляд справ про порушення ними вимог законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів не менше ніж за п'ять робочих днів до дати розгляду справи.

5. Суб'єкти господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, під час розгляду питання про порушення цього Закону мають право:

- а) бути присутніми на засіданні державного органу під час розгляду питання про порушення ними цього Закону;
- б) подавати необхідні документи, давати пояснення;
- в) отримувати копію протоколу засідання та рішення державного органу, прийнятого щодо них;
- г) оскаржувати дії чи бездіяльність зазначеного державного органу та його посадових осіб до суду.

Стаття 5. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів

1. Суб'єкти господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, та їхні працівники несуть відповідальність за порушення встановлених цим законом вимог щодо обігу пластикових пакетів відповідно до цього Закону та іншого законодавства України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів накладає штрафи у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, на:

суб'єктів господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, за порушення вимог пунктів а) та б) частини першої статті 2 цього Закону, - у розмірі від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення, - у розмірі від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

суб'єктів господарювання, що розповсюджують пластикові пакети, за введення в обіг споживача шляхом пропонування оксорозкладного (оксобіорозкладного) пакету під виглядом біорозкладного пакету або іншим чином, - у розмірі від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого

порушення, за яке на нього вже було накладено штраф, - у розмірі від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

працівників суб'єктів господарювання за схилення споживачів до купівлі пластикових пакетів, – у розмірі від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення, за яке на нього вже було накладено штраф, – у розмірі від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Одночасно з накладанням штрафу центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, ухвалює рішення про конфіскацію пластикових пакетів, що не відповідають вимогам законодавства. Утилізація конфіскованих пластикових пакетів здійснюється за рахунок суб'єкта розповсюдження.

4. Рішення у справах про порушення законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів можуть бути оскаржені в судовому порядку.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 01 січня 2022 року.

2. Внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122), доповнивши його статтею 155³ такого змісту:

«Стаття 155³. Порушення правил маркування біорозкладних пластикових пакетів, що реалізуються через роздрібні торгівельні мережі та мережі ресторанного господарства

Порушення правил маркування біорозкладних пластикових пакетів, що реалізуються через роздрібні торгівельні мережі та мережі ресторанного господарства –

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб та фізичних осіб-підприємців від двохсот до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією пластикових пакетів.».

3. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2022 року:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

розробити нормативно-правові акти, необхідність прийняття яких передбачається цим Законом.

Голова Верховної Ради України

РАЗУМКОВ Д.О.